

Bruksela, 21 października 2025 r.
(OR. en)

14303/25

ENV 1065
CLIMA 454
AGRI 512
FORETS 92
ENER 543
TRANS 482
IND 442
SAN 651

WYNIK PRAC

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Data:	21 października 2025 r.
Do:	Delegacje
Nr poprz. dok.:	13877/25
Dotyczy:	Europejska strategia odporności gospodarki wodnej – Konkluzje Rady

Delegacje otrzymują w załączniku konkluzje Rady na powyższy temat, w wersji zatwierdzonej przez Radę na jej 4126. posiedzeniu, które odbyło się w dniu 21 października 2025 r.

Europejska strategia odporności gospodarki wodnej

– Konkluzje Rady

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

1. PRZYPOMINA o Europejskim Zielonym Ładzie¹, unijnym dorobku prawnym w dziedzinie wody, 8. programie działań w zakresie środowiska², Agendzie na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 (w szczególności celu zrównoważonego rozwoju nr 6)³;
2. PRZYPOMINA o uznaniu przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych w 2015 r. dostępu do bezpiecznej i czystej wody pitnej i urządzeń sanitarnych za prawa człowieka⁴, o rezolucji w sprawie m.in. powszechnie dostępnej wody i urządzeń sanitarnych w placówkach opieki zdrowotnej przyjętej przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych 18 grudnia 2023 r.⁵ oraz o rezolucji w sprawie skutecznej i zrównoważonej polityki wodnej przyjętej przez Zgromadzenie ONZ ds. Ochrony Środowiska 1 marca 2024 r.⁶;

¹ Dok. 15051/19 + ADD 1 – COM(2019) 640 final.

² Dz.U. L 114 z 12.4.2022, s. 22–36.

³ [Cele zrównoważonego rozwoju: 17 Goals to Transform our World |United Nations](#)

⁴ [A/RES/70/169](#).

⁵ [A/RES/78/130](#).

⁶ [UNEP/EA.6/Res. 13](#).

3. PRZYPOMINA o wcześniejszych konkluzjach Rady, w tym w sprawie: *odporności UE na powódzie⁷, pustynnienia, degradacji gruntów i suszy⁸, 8. programu działań w zakresie środowiska⁹, ukierunkowanej na rolników wspólnej polityki rolnej po roku 2027¹⁰ oraz wody w działaniach zewnętrznych UE¹¹*;
4. PRZYPOMINA o konkluzjach Rady Europejskiej z dnia 23 marca 2023 r.¹²;
5. PRZYPOMINA o wspólnym komunikacie w sprawie europejskiej strategii na rzecz unii gotowości¹³, komunikacie pt. „Strategia UE dotycząca gromadzenia zapasów – zwiększenie gotowości materiałowej UE na wypadek kryzysów¹⁴ oraz komunikacie na temat wizji dla rolnictwa i żywności¹⁵;
6. PRZYJMUJE DO WIADOMOŚCI rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 7 maja 2025 r. w sprawie europejskiej strategii odporności wodnej¹⁶ i deklarację Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 26 października 2023 r. w sprawie Niebieskiego Ładu UE¹⁷.

⁷ Dok. 16841/24.

⁸ Dok. 14146/24.

⁹ Dok. 11326/24 + COR 1.

¹⁰ Dok. 16694/24.

¹¹ Dok. 14108/21.

¹² EUCO 4/23.

¹³ JOIN(2025) 130 final.

¹⁴ COM(2025) 528 final.

¹⁵ COM(2025) 75 final.

¹⁶ [Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie europejskiej strategii odporności wodnej.](#)

¹⁷ [Niebieski Ład UE | EKES.](#)

I. UWAGI OGÓLNE

7. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE przyjęcie *Europejskiej strategii odporności gospodarki wodnej* jako stworzonych w odpowiednim momencie i niezbędnych ram służących zapewnieniu zasobów wodnych dla ludzi, ekosystemów, zrównoważonych systemów żywnościowych i gospodarki w kontekście zmieniającego się klimatu, rosnących niedoborów wody i susz, poważnej presji na ekosystemy, w tym rosnącego zanieczyszczenia, oraz PODKREŚLA powiązania z Europejskim paktem na rzecz wszechoceanu i planowaną europejską inicjatywą na rzecz odporności na zmianę klimatu i zarządzania ryzykiem.
8. PODKREŚLA znaczenie podejścia „od źródła do morza”, na które położono nacisk w strategii i Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE wyrażony przez Komisję zamiar wzmocnienia tego podejścia przy jednoczesnym zmniejszeniu obciążenia dla państw członkowskich dzięki wnioskowi dotyczącemu zmiany dyrektywy ramowej w sprawie strategii morskiej.
9. PODKREŚLA, że odporność gospodarki wodnej jest kluczowym zagadnieniem przekrojowym, które wymaga ścisłej współpracy między instytucjami UE, państwami członkowskimi i zainteresowanymi stronami oraz ramach tych podmiotów, na wszystkich szczeblach społeczeństwa, i UZNAJE, że niektóre państwa członkowskie przyjęły krajowe strategie odporności gospodarki wodnej.

10. ZWRACA SZCZEGÓLNĄ UWAGĘ na pilną potrzebę przywrócenia i ochrony obiegu wody jako podstawy zaopatrzenia w wodę, podstawy zdrowych ekosystemów i sposobu zapewnienia większej odporności na związane z klimatem ekstremalne zjawiska hydrologiczne, takie jak powodzie i susze oraz wzrost temperatury wody słodkiej i morskiej, w tym wód przybrzeżnych i przejściowych, oraz PODKREŚLA znaczenie uwzględnienia scenariuszy zmiany klimatu w długoterminowym planowaniu dotyczącym gospodarki wodnej i w rozwoju infrastruktury, zgodnie z ocenami IPCC.
11. PODKREŚLA znaczenie zwiększenia odporności gospodarki wodnej w UE we wszystkich sektorach w celu wzmocnienia konkurencyjności gospodarki i sektora wodnego UE, zagwarantowania bezpieczeństwa żywnościowego i energetycznego, zwiększenia gotowości na wypadek sytuacji kryzysowych oraz zapewnienia powszechnego dostępu do wody pitnej i urządzeń sanitarnych, a także do innych zasobów wodnych.
12. ZWRACA SZCZEGÓLNĄ UWAGĘ na potrzebę poprawy usług wodnych i infrastruktury dystrybucyjnej oraz zapewnienia sprawiedliwego dostępu do wody wszystkim społecznościom, zwłaszcza na wyspach oraz na obszarach oddalonych i o niedostatecznym dostępie do usług. Obejmuje to inwestycje w modernizację istniejących sieci, rozwój innowacyjnych nowych rozwiązań, ograniczenie strat wody oraz zwiększenie wydajności systemów zaopatrzenia w wodę.

13. PRZYJMUJE DO WIADOMOŚCI obecną sytuację geopolityczną oraz zewnętrzne zagrożenia i warunki jakie stwarza ona dla Unii Europejskiej, i **PODKREŚLA**, że wdrożenie środków przewidzianych w tej strategii nie powinno mieć negatywnego wpływu na zdolności obronne państw członkowskich; **PODKREŚLA**, że bezpieczeństwo wodne jest jednym ze strategicznych priorytetów Unii oraz że usługi wodne pełnią istotne funkcje społeczne i **ZWRACA SZCZEGÓLNĄ UWAGĘ** na korzyści gospodarcze dotyczące środków w zakresie odporności gospodarki wodnej.
14. **ZWRACA SIĘ** do Komisji, by do 2027 r. przedłożyła sprawozdanie z postępów we wdrażaniu strategii i przeprowadziła śródkresowy przegląd postępów w realizacji działań, a także planowanych kolejnych kroków, przy jednoczesnym regularnym angażowaniu państw członkowskich.

II. REALIZACJA

15. **PODKREŚLA** pilną potrzebę lepszego wdrażania istniejących unijnych przepisów dotyczących wody we wszystkich sektorach i **UZNAJE**, że brak finansowania i zasobów ludzkich znacznie utrudnił ich wdrażanie.
16. **ZWRACA SIĘ** do Komisji Europejskiej, aby z myślą o osiągnięciu pełnego i skutecznego wdrożenia, wspierała państwa członkowskie w usuwaniu luk we wdrażaniu, które wskazano w najnowszych ocenach planu gospodarowania wodami w dorzeczu i planu zarządzania ryzykiem powodziowym, a także pomagała państwom członkowskim w wykorzystaniu dostępnego finansowania unijnego i w dzieleniu się najlepszymi praktykami, oraz by niezwłocznie zainicjowała zapowiedziane usystematyzowane dialogi ze wszystkimi państwami członkowskimi.

17. ZACHĘCA państwa członkowskie i Komisję Europejską do bardziej systematycznego uwzględniania odporności gospodarki wodnej w finansowaniu, politykach i sektorach, na przykład w rolnictwie, przemyśle, biogospodarce, rozwoju obszarów wiejskich i miejskich oraz turystyce, przy jednoczesnym promowaniu zintegrowanego i zrównoważonego podejścia do gospodarki wodnej, w tym podejścia „od źródła do morza”, połączenia innowacyjnych rozwiązań technicznych i rozwiązań opartych na zasobach przyrody, gospodarki o obiegu zamkniętym, zasady „efektywność wodna przede wszystkim” oraz zasady „zanieczyszczający płaci”.
18. UZNAJE znaczenie rozwiązań opartych na zasobach przyrody, tam gdzie są one możliwe, jako skutecznych, zrównoważonych i przynoszących wiele korzyści środków służących zwiększeniu odporności gospodarki wodnej, odbudowie i utrzymaniu ekosystemów oraz stawianiu czoła wyzwaniom związanym z gospodarką wodną, i PODKREŚLA, że wdrażanie tych rozwiązań powinno przebiegać w sposób zapewniający optymalną równowagę i synergię z rozwiązaniami technicznymi i inżynieryjnymi.
19. UZNAJE, że rozwiązania i środki powinny uwzględniać krajowe, regionalne i lokalne różnice w państwach członkowskich i między nimi, w tym w regionach najbardziej oddalonych, w szczególności różne warunki geograficzne, hydrologiczne, klimatyczne, ekosystemowe, infrastrukturalne, gospodarcze i społeczne.

20. UZNAJE szczególne wyzwania związane z wodą, przed którymi stoją niektóre wyspy i wyspiarskie państwa członkowskie, w tym nawracający ograniczony dostęp do zasobów wody słodkiej.
21. PODKREŚLA, jak ważne jest, by przy wdrażaniu środków w ramach tej strategii nie zwiększać obciążeń administracyjnych i finansowych dla państw członkowskich i sektora prywatnego, a w miarę możliwości je zmniejszać.
22. ZWRACA SZCZEGÓLNA UWAGĘ, że należy zapewnić i wspierać ulepszoną, szeroko zakrojoną i prowadzoną w odpowiednim momencie współpracę transgraniczną i koordynację w kwestiach gospodarki wodnej, w tym w odniesieniu do powodzi i susz, oraz UZNAJE szczególne wyzwania dotyczące wód transgranicznych stojące przed państwami członkowskimi i regionami położonymi w górnym i w dolnym biegu rzek.
23. PONOWNIE PODKREŚLA znaczenie rozwiązania problemu niedoboru wody i zwiększenia odporności gospodarki wodnej za pomocą rozwiązań opartych na zasobach przyrody, takich jak tereny podmokłe, oraz rozwiązań technicznych, takich jak ponowne wykorzystanie wody również poza rolnictwem i zrównoważone odsalanie, i ZACHĘCA Komisję Europejską, aby rozważyła opracowanie norm bezpiecznego ponownego wykorzystania wody również poza nawadnianiem, a jednocześnie PODKREŚLA potrzebę poszanowania szczególnych warunków państw członkowskich oraz utrzymania elastyczności i odstępstw przewidzianych w rozporządzeniu w sprawie ponownego wykorzystania wody.

III. GOTOWOŚĆ I BEZPIECZEŃSTWO

24. **PODKREŚLA**, że odporność gospodarki wodnej ma kluczowe znaczenie dla gotowości na wypadek sytuacji kryzysowych, strategicznej autonomii, stabilności społecznej i finansowej, zrównowżenia środowiskowego i bezpieczeństwa żywnościowego, zwłaszcza w obliczu nasilających się niedoborów wody, susz, powodzi, zanieczyszczenia i słabych punktów infrastruktury, a także powiązanych aspektów bezpieczeństwa i kwestii żeglugi śródlądowej.
25. **PODKREŚLA** potrzebę zajęcia się problemem zanieczyszczenia wody i zapobiegania mu u źródła; dotyczy to m.in. nadmiaru składników odżywczych oraz trwałych i pojawiających się zanieczyszczeń, takich jak substancje per- i polifluoroalkilowe (PFAS), w tym kwas trifluorooctowy (TFA), oraz **WZYWA** Komisję Europejską do przyjęcia niezbędnych środków, zgodnie z planem działania UE na rzecz eliminacji zanieczyszczeń i strategią w zakresie chemikaliów na rzecz zrównowżoności, w celu stopniowego wycofywania najbardziej szkodliwych chemikaliów; **PODKREŚLA**, że Unia powinna pilnie zająć się u źródła rozwiązaniem problemu zanieczyszczeń, które stanowią zagrożenie dla naszych podstawowych źródeł wody pitnej, w szczególności tych wymienionych w dyrektywach odnoszących się do wody pitnej, środowiskowych norm jakości i wód podziemnych, oraz **PODKREŚLA** potrzebę osiągnięcia dobrego stanu jakościowego i ilościowego wód w Europie, jak przewidziano w obowiązujących przepisach, takich jak ramowa dyrektywa wodna.
26. **Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE** zamiar Komisji Europejskiej, by w 2026 r. przyjąć europejską inicjatywę na rzecz odporności na zmianę klimatu i zarządzania ryzykiem i **PODKREŚLA** potrzebę spójności ze strategią odporności gospodarki wodnej; **PODKREŚLA** rolę odporności gospodarki wodnej w przystosowywaniu się do zmiany klimatu, w tym za pomocą rozwiązań opartych na zasobach przyrody i rozwiązań technicznych, zrównowżonej gospodarki wodnej i odpornej infrastruktury.

27. POPIERA wzmocnienie bezpieczeństwa infrastruktury wodnej UE, a także systemów wczesnego ostrzegania w czasie rzeczywistym o powodziach i suszach oraz rozwój programu Copernicus, w tym poprzez rozwój centrum danych na temat wody, aby wykorzystać potencjał obserwacji Ziemi do wspierania gospodarki wodnej; ZWRACA SZCZEGÓLNĄ UWAGĘ na znaczenie zapewnienia otwartego i sprawiedliwego dostępu do tych narzędzi i danych, a także odpowiedniego wsparcia finansowego i technicznego na rzecz ich skutecznego wykorzystania.
28. PODKREŚLA potrzebę zajęcia się aspektami odporności gospodarki wodnej związanymi z bezpieczeństwem, w tym odpornością na zewnętrzne zakłócenia dostaw wody oraz infrastruktury ściekowej i jakości wody, takie jak sabotaż, cyberataki i inne zagrożenia zewnętrzne.

IV. KONKURENCYJNOŚĆ, CYFRYZACJA I INNOWACJE

29. POPIERA cel strategii, jakim jest wspieranie konkurencyjnej inteligentnej gospodarki wodnej poprzez uproszczenie przepisów i zmniejszenie obciążeń administracyjnych.
30. POPIERA zmniejszenie zapotrzebowania na wodę we wszystkich sektorach tam, gdzie jest to konieczne, poprawę efektywności, promowanie – w stosownych przypadkach – korzystania z niekonwencjonalnych zasobów wodnych, zajęcie się problemami wycieków wody i starzenia się infrastruktury, zwalczanie nielegalnego poboru wody, ulepszenie rozwiązań w zakresie zielonej, niebieskiej i szarej infrastruktury oraz ograniczenie nadmiernego poboru wody, przy jednoczesnym poszanowaniu różnic krajowych i regionalnych.

31. **PODKREŚLA** strategiczną i zasadniczą rolę niekonwencjonalnych zasobów wodnych, w tym bezpiecznego ponownego wykorzystywania oczyszczonych ścieków i zrównoważonego odsalania, zwłaszcza w przypadku państw członkowskich o ograniczonej dostępności wody słodkiej.
32. **UZNAJE**, że rolnictwo i produkcja żywności są sektorami strategicznymi dla Unii Europejskiej; **PODKREŚLA**, że zapewnienie bezpieczeństwa żywnościowego zakłada działanie konkurencyjnego i opłacalnego ekonomicznie sektora rolnego i **ZWRACA SZCZEGÓLNA UWAGĘ**, że zapewnienie bezpieczeństwa żywnościowego wymaga wystarczającej ilości wody dobrej jakości oraz zarządzania popytem na wodę i wpływem wody w sektorze rolno-spożywczym, a także zmniejszenia strat wody i wspierania zrównoważonych praktyk i technologii rolniczych, aby zwiększyć odporność gospodarki wodnej w sektorze rolnictwa, a jednocześnie utrzymać i wzmocnić usługi ekosystemów wodnych.
33. **Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE** zalecenie Komisji w sprawie zasady „efektywność wodna przede wszystkim” oraz opracowanie wspólnej metodologii określania celów w zakresie efektywności wodnej, przy jednoczesnym poszanowaniu różnic krajowych i regionalnych, w tym różnic hydroklimatycznych, z uwzględnieniem szczególnych wyzwań związanych z wodą, a także biorąc pod uwagę osiągnięte już postępy i różne punkty wyjścia.
34. **ZACHĘCA** Komisję Europejską do wspierania rozwoju technologii zmniejszających zużycie wody w kluczowych sektorach priorytetowych, takich jak energetyka, przemysł, rolnictwo, przemysł budowlany i turystyka.

35. ZACHEĆCA do korzystania z narzędzi cyfrowych w celu poprawy monitorowania, analizy, sprawozdawczości, wizualizacji, zarządzania infrastrukturą wodną i w celu poprawy świadomości społecznej jako sposobu na poprawę gospodarki wodnej i zwiększenie efektywności wodnej w sektorach i gałęziach przemysłu, zwracając uwagę w szczególności na potrzebę wsparcia dla małych i średnich przedsiębiorstw i mikroprzedsiębiorstw, oraz POPIERA opracowanie ogólnounijnego planu działania na rzecz cyfryzacji w sektorze wodnym, uwzględniającego inteligentny pomiar, zdalne monitorowanie i wykorzystanie sztucznej inteligencji do przewidywania ekstremalnych zjawisk hydrologicznych i optymalizacji działań.
36. PODKREŚLA potrzebę badań naukowych i innowacji w dziedzinie gospodarki wodnej i technologii wodnych w celu wzmocnienia konkurencyjności, pobudzenia inwestycji i ożywienia europejskich przedsiębiorstw, a także instytucji akademickich i badawczych, oraz ZWRACA SZCZEGÓLNA UWAGĘ, że badania naukowe i innowacje powinny obejmować wszystkie etapy, w tym badania, projekty pilotażowe i początkowe wdrażanie, aby wspierać ekspansję, absorpcję rynkową i wdrażanie technologii służących odporności gospodarki wodnej.
37. ZWRACA SZCZEGÓLNA UWAGĘ na potrzebę wzmocnienia potencjału kształcenia zawodowego i wyższego w zakresie gospodarki wodnej, aby zapewnić odpowiednie zasoby ludzkie dla sektora wodnego, i PODKREŚLA, że należy prowadzić i wspierać finansowo kampanie edukacyjne i kampanie uświadamiające skierowane do dzieci, młodzieży i szkół na wszystkich poziomach, a także do ogółu społeczeństwa, oraz POPIERA rozwój programów studiów i szkoleń zawodowych związanych z gospodarką wodną w celu budowania długoterminowej wiedzy fachowej w tym sektorze.
38. ZACHEĆCA do zwiększania świadomości społecznej na temat odpowiedzialnego korzystania z wody oraz do wdrażania europejskiej strategii odporności gospodarki wodnej wraz z obywatelami UE, w szczególności z młodzieżą, i ZACHEĆCA do zwiększenia świadomości konsumentów na temat śladu wodnego produktów.

V. FINANSOWANIE I INWESTYCJE

39. UZNAJE, że aby wdrożyć plan działania na rzecz odporności gospodarki wodnej potrzebne są znaczne inwestycje i PODKREŚLA znaczenie zapewnienia odpowiedniego i dostępnego finansowania poprzez mobilizację zarówno zasobów publicznych, jak i prywatnych, w tym dostępnego finansowania unijnego, przy jednoczesnym poszanowaniu zasady neutralności technologicznej w sektorze wodnym.
40. PRZYJMUJE DO WIADOMOŚCI elementy związane z odpornością gospodarki wodnej zawarte we wniosku Komisji Europejskiej dotyczącym kolejnych wieloletnich ram finansowych, w tym możliwości promowania odporności gospodarki wodnej w ramach wspólnej polityki rolnej i innych programów.
41. PODKREŚLA zróżnicowane warunki panujące w państwach członkowskich; UZNAJE, że zmieniona dyrektywa dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych, dyrektywa w sprawie wody pitnej, rozporządzenie o odbudowie zasobów przyrodniczych i ramowa dyrektywa wodna wprowadzają dodatkowe wymagania, które pociągają za sobą znaczne potrzeby finansowe.
42. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE program na rzecz odporności gospodarki wodnej Europejskiego Banku Inwestycyjnego oraz utworzenie *Instrumentu Doradztwa w zakresie Zrównoważonej Gospodarki Wodnej* w celu usprawnienia serii projektów i wsparcia państw członkowskich i regionów, również w celu zwiększenia odporności infrastruktury wodnej dostosowanej do szczególnych warunków panujących w różnych państwach członkowskich.

43. WZYWA państwa członkowskie do zmobilizowania finansowania prywatnego, a także do wykorzystania dostępnych funduszy UE na projekty związane z odpornością gospodarki wodnej i ZWRACA SIĘ do Komisji Europejskiej, aby aktywnie wspierała państwa członkowskie we wdrażaniu obowiązujących przepisów oraz w osiągnięciu celów tej strategii.
44. ZACHĘCA do stosowania zachęt gospodarczych do zrównoważonego korzystania z wody, w tym technologii i praktyk mądrze wykorzystujących zasoby wodne, a także rozwiązań opartych na zasobach przyrody we wszystkich sektorach oraz zachęt wspierających inicjatywy typu start-up i scale-up; ZWRACA SZCZEGÓLNĄ UWAGĘ na znaczenie uwzględnienia zasady zwrotu kosztów usług wodnych zgodnie z przepisami ramowej dyrektywy wodnej.
45. PODKREŚLA, że przy ocenie niezbędnych inwestycji w infrastrukturę wodną należy wziąć pod uwagę koszty zaniechania działań.

VI. DZIAŁANIA W SKALI GLOBALNEJ

46. UZNAJE, że odporność gospodarki wodnej i ochrona globalnego obiegu wody mają kluczowe znaczenie dla zrównoważonego rozwoju, realizacji praw człowieka, pokoju i stabilności oraz potrzeby zapewnienia zgodności z międzynarodowym prawem humanitarnym w celu wspierania bezpieczeństwa i ochrony zasobów wodnych oraz personelu zajmującego się kwestiami dotyczącymi wody i infrastruktury w strefach konfliktu.

47. **PODKREŚLA** potrzebę wzmocnienia globalnej dyplomacji wodnej i **ZWRACA SZCZEGÓLNĄ UWAGĘ** na znaczenie zapewnienia skutecznego włączenia gospodarki wodnej do światowego programu działań i innych procesów międzynarodowych mających na celu bardziej skoordynowane postępy w oparciu o istniejące fora wielostronne.
48. **PODKREŚLA** rolę UE jako lidera i pośrednika we wzmacnianiu zrównoważonej i inkluzywnej gospodarki wodnej na szczeblu globalnym, w tym lepszego zarządzania wodą, zintegrowanego gospodarowania zasobami wodnymi, lepszego włączenia gospodarki wodnej do głównego nurtu innych globalnych procesów, przystosowania się do zmiany klimatu, powszechnego dostępu do wody pitnej i urządzeń sanitarnych oraz udoskonalonego podejścia „od źródła do morza”.
49. **UZNAJE** różne kompetencje państw członkowskich i Unii Europejskiej;
Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE ścisłą współpracę w kontekście wielostronnych konferencji, koalicji i partnerstw w celu włączenia gospodarki wodnej do głównego nurtu procesów międzyrządowych oraz osiągnięcia ambitnych i ukierunkowanych na działania wyników; **PODKREŚLA** strategiczne znaczenie odporności gospodarki wodnej dla wzmocnienia konkurencyjności i odporności UE na szczeblu globalnym i **ZACHEĆCA** do korzystania w tym względzie z zewnętrznych instrumentów finansowych UE, w tym za pośrednictwem strategii Global Gateway.
50. **ZWRACA SZCZEGÓLNĄ UWAGĘ** na znaczenie zacieśnienia współpracy międzynarodowej w zakresie dorzeczy transgranicznych i **WZYWA** do dalszej współpracy z krajami kandydującymi i sąsiadującymi regionami, w szczególności w dorzeczu Dunaju, w basenie Morza Śródziemnego i Morza Czarnego, a także z partnerami strategicznymi na całym świecie, i **UZNAJE** znaczenie umów dwustronnych i wymiany najlepszych praktyk dla poprawy zrównoważonego korzystania z wody i zmniejszenia ryzyka konfliktów związanych z zasobami wodnymi.

51. POTWIERDZA zdecydowane zaangażowanie UE na rzecz globalnej agendy ONZ na rzecz wody i WZYWA do promowania przystąpienia do Konwencji wodnej EKG ONZ i jej stosowania, a także do wykorzystania platformy i narzędzi tej konwencji oraz Konwencji ONZ o ciekach wodnych; ZACHĘCA do wdrożenia ogólnosystemowej strategii ONZ na rzecz wody i urządzeń sanitarnych, a także do uwzględnienia gospodarki wodnej jako zagadnienia przekrojowego w inicjatywie ONZ-80.
52. OPOWIADA SIĘ za zorganizowaniem w 2026 r. i 2028 r. ambitnych, inkluzywnych i ukierunkowanych na działania konferencji ONZ w sprawie wody i WZYWA do regularnych międzyrządowych działań prowadzonych przez ONZ na rzecz gospodarki wodnej również w późniejszych latach.
53. PRZYPOMINA o wymiarze bezpieczeństwa w kontekście odporności gospodarki wodnej, uznając jej rolę w zapobieganiu niestabilności i wspieraniu pokoju na całym świecie, oraz PODKREŚLA pilną potrzebę zajęcia się zbrodniami wojennymi wymierzonymi w systemy wodne, obieg wody i ich długoterminową trwałość oraz PONOWNIE stanowczo potępia rosyjską wojnę napastniczą przeciwko Ukrainie, która stanowi jawne naruszenie Karty Narodów Zjednoczonych i prawa międzynarodowego.
-